

млрд. євро, в тому числі 40 млрд. євро – на прямі виплати фермерам і 14 млрд. євро – на розвиток сільських територій. При тому, що на розвиток транспорту Євросоюз витратив 1,6 млрд. євро на підтримку наукових досліджень, 5,4 млрд. євро – на культуру та освіту – 2,69 млрд. євро. Витрати Євросоюзу на сільське господарство продовжують зменшуватись – вже у 2019 р. їх частка в бюджеті повинна знизитись до 33,1%, разом з тим змінюються і умови отримання прямих субсидій [6].

В Україні державна підтримка сільському господарству надається переважно у вигляді податкових пільг (93% від загального об'єму підтримки у 2016 р.), зокрема через спеціальний режим оподаткування ПДВ і єдиний податок 4-ї групи (до 2016 р. – фіксований сільськогосподарський податок). Варто відмітити, що з 1 січня 2016 р. відбулися зміни в оподаткуванні сільгоспсектора. В Україні зараз працює тільки трохи більше 32 тис. фермерських господарств, в яких зайнято біля 93 тис. людей. При цьому фермерські господарства виробляють тільки біля 8% сільгосппродукції країни, а їх працівники становлять всього 3,2% від працюючих в галузі і 0,7% сільського населення. Оскільки затрати на оплату праці в структурі затрат фермерських господарств в останній час не перевищували 5% із передбаченого «мільярда на фермерство» в 2018 р. середньостатистичний працівник фермерського господарства отримує середньомісячну «надбавку» до зарплати приблизно аж 38 грн. Власні кошти підприємств сектору АПК є головним джерелом для інвестування (69,4% в минулому році), кредитна підтримка від банків за доступною ціною була б вкрай корисною і необхідною. Але банківський кредит по суті припинив виконувати роль ефективного джерела фінансування АПК. Так, частина банківських ресурсів у фінансуванні інвестицій аграрного сектору на протязі 2014-2016 рр. упала з 16,1% до 7,1%, тобто майже у 2 рази [2]. В бюджеті України на 2018 р. на розвиток агропромислового комплексу передбачено 7,3 млрд. грн, що становить всього 0,74% від витратної частини бюджету, а на підтримку фермерських господарств – 1 млрд. грн або 0,1% від витратної частини [4].

Враховуючи досвід роботи аграрного сектору країн ЄС, США і країн, що розвиваються (державна підтримка, дотації і т. д), де основою галузі є фермерські господарства і на їх основі спілки і кооперативи (корпорації), рекомендуємо:

- 1) Здійснення закупівель і товарних інтервенцій сільськогосподарської продукції на конкурсній основі;
- 2) збільшити фінансову підтримку підприємств агропромислового комплексу через здешевлення кредитів (часткове погашення відсоткової ставки);
- 3) збільшити фінансову підтримку сільськогосподарських виробників спец ціни на ПММ, лізинг техніки;
- 4) прийняти програму підтримки ринкових цін. Викуп державою надлишок цукру

Література:

1. [Електронний ресурс] /Режим доступу : <https://ec.europa.eu/eurostat>
2. Григоращ О.В. державна підтримка бюджетно – податкові важелі стимулювання розвитку малого підприємництва / О.В. Григоращ // Ефективна економіка. -2016. - № 12. – С. 345-348.
3. Іоніцой Ю.С. Невикористані резерви українського поля // «Пропозиція» 2017 - № 7 - С. 70-72.
4. Державний комітет Статистики України.- [Електронний ресурс] /Режим доступу : <http://www.ukr.stat.gov.ua/>.
5. [Електронний ресурс] /Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2246-19>.
6. [Електронний ресурс] /Режим доступу : <http://www.europarl.europa.eu/portal/en>

Кальченко П.В.

*«Міжнародної економіка та менеджмент», 2 курс
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник – старший викладач кафедри фінансів Завистовська Г.І.*

Важливу роль у створенні сприятливих умов для розвитку української економіки відіграють іноземні інвестиції. Іноземні інвестиції – це цінності, що іноземні інвестори вкладають в об'єкти інвестиційної діяльності в Україні з метою одержання прибутку або досягнення соціального ефекту. [1]

Залучення іноземних інвестицій дає змогу країні-реципієнту отримати ряд вигод, основними з яких є поліпшення платіжного балансу; трансфер новітніх технологій та ноу-хау; комплексне використання ресурсів; розвиток експортного потенціалу і зниження рівня залежності від імпорту; досягнення соціально-економічного ефекту (підвищення рівня зайнятості, розбудова соціальної інфраструктури тощо). [2]

За останні вісім років пік вкладення в Україну іноземних інвестицій припав на 2011 рік, коли вливання в економіку склали більш ніж 6 млрд доларів. Протягом останніх чотирьох років розмір інвестицій в Україну не наблизився до цієї позначки. Логічне падіння кількості іноземних вкладень відбулося в 2014 році, коли почалася війна на Донбасі, а політична ситуація в країні була вкрай нестабільною. Тоді в економіку України надійшло лише 2,5 млрд доларів – на 55% менше, ніж у 2013 році. Однак уже 2015 року в нашу країну «повірили», обсяг інвестицій склав 3,8 млрд доларів – удвічі більше, ніж роком раніше. Трохи зріс ще приплив іноземних вкладень у 2016 році, а ось у 2017 році відбулося серйозне падіння. За перше півріччя 2018-го приплив іноземних інвестицій в Україну склав 1,3 млрд доларів. За останні два роки іноземні інвестори найбільше вкладали у фінансову та страхову діяльність, а також оптову та роздрібну торгівлю, ремонт автотранспорту. Цього року інвестиції прийшли й у сферу наукової й технічної діяльності. [5]

Що стоїть на заваді збільшенню фінансування вітчизняних проектів, які причини чому складається така ситуація? Першими двома причинами є розповсюджена корупція та недовіра до судової системи. Відносно швидкими темпами їх вирішити не вдасться, хоча без цього і очікувати на помітне зростання добробуту громадян не варто. Новою причиною, яка посунула з третього місця на четверте навіть конфлікт із Росією, є захоплення держави олігархами та монополізація. На п'ятому місці – репресивні дії правоохоронних органів та неправомірні справи проти бізнесменів і посадових осіб компаній. Інвестори досі не відійшли від шоків 2014-2015 років, і побоюються нестабільності валюти та фінансової системи. Реформи НБУ у цьому напрямі стабілізували ситуацію, банківська система наповнена ліквідністю, а курс гривні коливається у помірному діапазоні. Але інвестори все ще не до кінця довіряють українським банкам та українській валюті. Постійні зміни нормативного регулювання, складне адміністрування податків та валютні обмеження – інші причини невдоволення інвесторів. Лише після них інвестори зазначають низьку купівельну спроможність населення, пов'язану із кризою та слабким економічним зростанням. Отже, основна проблема України з точки зору іноземних інвесторів – не в економічній кризі, а в слабких та корумпованих інституціях, що заважають бізнесу інвестувати та розвиватися. Головне, що може зробити влада – продемонструвати ефективність у боротьбі із корупцією та свавіллям силових органів. [4]

Отже, задля виходу з пасивного стану та залучення іноземних інвесторів у доцільності вкладення коштів в економіку, необхідно створювати привабливий інвестиційний клімат, провести цілий ряд реформ, спрямованих на поліпшення соціальних та економічних сфер:

- розробка та впровадження гнучкої податкової системи, в якій можуть бути присутніми пільги для іноземних інвесторів, зменшення розмірів митних зборів і т.д.;
- стабільна робота банківської системи;
- покращення політичного становища всередині країни;
- створення раціональної правової бази;

- проведення ефективної боротьби з корупцією;
- скорочення переліку дозвільної документації у підприємницькій діяльності. [3]

Література:

1. Іноземні інвестиції, їх залучення і використання в Україні [Електронний ресурс] // стаття. URL: https://pidruchniki.com/12991010/finansii/inozemni_investitsiyi_zaluchennya_vikoristannya_ukrayini
2. Іноземні інвестиції в українській економіці [Електронний ресурс] // стаття Беззуба І., мол. наук. співроб. НЮБ НБУВ. URL: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2240:%20inozemni-investitsiji-v-ukrajinskij-ekonomitsi&%20catid=%208&Itemid=350
3. Іноземні інвестори. Де їх знайти і як залучити? [Електронний ресурс] // стаття. URL: <http://vseprogroshi.com.ua/inozemni-investori.html>
4. Що заважає іноземним інвесторам в Україні? [Електронний ресурс] // стаття Репко Марії та Гаманюка Олексія. URL: https://ukr.lb.ua/economics/2017/09/14/376427_shcho_zavazhaie_inozemnim_investoram.html
5. Скільки іноземних інвестицій надійшло в Україну в 2010-2018 роках? [Електронний ресурс] // стаття «Слово і діло». URL: https://www.slovoidilo.ua/2018/08/31/infografika/ekonomika/skilky_inozemnyx-investycij-nadijshlo-ukrayinu-2010-2018-rokax

Кисіль Я.В.*«Економіка агропромислових формувань», 3 курс**ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»**Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Курило О.В.***РОЗВИТОК ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

Ринкова економіка вимагає особливої уваги до налагодження в країні потужної та дієвої фінансової системи та адекватного їх законодавчого регулювання. Запорукою економічного зростання в країні є розбудова ефективно функціонуючого та розвиненого фінансового сектору.

На фінансовому ринку відбувається акумуляція та перерозподіл фінансових ресурсів на засадах збалансованості економічних інтересів між його учасниками з метою капіталізації фінансових ресурсів і формування доданої вартості в економіці[2].

Головною метою Комплексної програми розвитку фінансового ринку України до 2020 року є забезпечення умов ефективного функціонування та розвитку фінансового ринку на основі розбудови повноцінного ринкового конкурентного середовища згідно із стандартами Європейського Союзу. Це дасть можливість у подальшому, за рахунок залучення інвестиційних ресурсів, забезпечити сталий розвиток економіки та, зберігаючи внутрішню цілісність фінансового ринку України, інтегруватися у європейський фінансовий простір[3].

Для досягнення мети Програми реалізація реформ здійснюватиметься за **чотирма основними напрямками** та відповідними їм блоками задач (табл.1)[4]. Реформи проводитимуться в усіх сегментах фінансового ринку - в банківському секторі, секторі небанківських фінансових установ, на фондовому ринку та ринку капіталу, тощо.

Програма розроблена відповідно до Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Меморандуму про співпрацю з Міжнародним валютним фондом, Угоди про коаліцію депутатських фракцій "Європейська Україна", тощо.

Реформи проводитимуться в усіх сегментах фінансового ринку - в банківському секторі, секторі небанківських фінансових установ, на фондовому ринку та ринку капіталу, тощо.

Програма розроблена відповідно до Стратегії сталого розвитку "Україна - 2020", Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Меморандуму про співпрацю з Міжнародним валютним фондом, Угоди про коаліцію депутатських фракцій "Європейська Україна", тощо.